

Ali Babacan 25 Şubat 2025 Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Gelecek Partisi'nin ve Saadet Partisi'nin değerli yöneticileri,
milletvekilleri,

Kıymetli teşkilat mensuplarımız,

Sivil toplum kuruluşlarının ve meslek örgütlerinin değerli temsilcileri,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve bizleri bu salonda izlemekte olan değerli konuklar,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor;

Yeni Yol Grup'unun haftalık grup toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz
diyorum.

Sözlerimin hemen başında dün gece görev esnasında kaza kırımına uğrayan
F-16 uçağımızın pilotu Binbaşı İbrahim Bolat'a Allah'tan rahmet diliyorum.

Şehidimizin kederli ailesine, Silahlı Kuvvetlerimize ve tüm milletimize
başsağlığı temenni ediyorum.

Yine hemen sözlerimin başında, bu hafta vefatının 15. yıldönümünde Profesör
Doktor Necmettin Erbakan'ı rahmetle ve minnetle anmak istiyorum.

Değerli Arkadaşlar,

Terörsüz Türkiye sürecinin gündeme geldiği ilk günlerde biz sözlerimize şöyle
başlamıştık:

“Barış savaştan iyidir.”

“Diyalog çatışmadan iyidir.” demiştik.

“Yeter ki bu ülke bu sorunu çözsün; biz değil elimizi, gerekirse bedenimizi taşın altına koyarız.” diye de eklemiştik.

O günden bu yana, tam 1 yıl 4 ay geçti.

Sürece katkı sunacak her zeminde yer aldık.

Siyasetin, Meclis’in ve demokratik zeminin yanında durduk; durmaya da devam edeceğiz inşallah.

Geçtiğimiz hafta komisyon raporu oylandı ve yayınlandı.

Başta TBMM Başkanı Sayın Numan Kurtulmuş, Komisyon üyelerimiz Bülent Kaya, Mustafa Bilici ve Mehmet Emin Ekmen olmak üzere emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunmak istiyorum.

Böylesine zor bir konuda ortak bir metin kaleme almak elbette kıymetlidir.

Silahların susması, terör örgütünün feshi, şiddetin tamamen devreden çıkması çok önemlidir.

Ama bugün geldiğimiz noktada şunu açıkça ifade etmek zorundayız:

Kalıcı barış yalnızca silahların susmasıyla sağlanmaz.

Kalıcı barış; adaletle mümkündür; hukuk devletiyle mümkündür;

Temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alınmasıyla mümkündür.

Eğer hukuk devleti güçlendirilmezse, eğer yargı bağımsız ve tarafsız işlemezse, eğer meselenin kök sebepleri cesaretle ele alınmazsa, bu süreç kalıcı bir sonuca ulaşamaz.

Örneğin, kayyım uygulamalarının sona erdirilmesi yönünde raporda zikredilen iradeyi değerli buluyoruz.

Ama sadece bir ifade yeterli değil, bu konunun sağlam hukuki güvencelerle de desteklenmesi gerekir.

İdari vesayeti azaltan, demokratik meşruiyeti güçlendiren açık ve net bir gerçeğin oluşturulması gerekir.

Öte yandan, yüksek yargı kararlarının uygulanmaması gibi, hukuka olan güveni zedeleyen işler devam ederse, toplumun devlete olan güveni de boşa çıkmış olur.

Yargıtay ve Danıştay denetiminden geçip, haklarında takipsizlik veya beraat kararı verildiği halde, bu ülkede hala KHK mağduriyeti yaşayanlar varsa, sürece olan güveni pekiştiremezsiniz.

Samimiyetiniz hep sorgulanır.

Pek çok konuda; Anayasa Mahkemesi kararlar vermiş; Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlar vermiş.... Ama ortada uygulama yok.

Siyasetin yargıya müdahale ettiği, kararların fiilen etkisiz bırakıldığı bir düzende hangi hukuk devletinden söz edebilirsiniz?

Ne yazık ki, raporun geneline hâkim olan iyi niyeti, iktidarın uygulamalarında, fiiliyatında göremiyoruz.

Eleştiri ile suçu ayıramayan bir hukuk düzeninde, ifade özgürlüğünden bahsedemezsiniz.

Bir taraftan özgürlük deyip, diğer taraftan yargıyı ikna sopası olarak kullanmaya devam ederseniz, insanları bu sürece ikna edemezsiniz.

Meseleyi kökünden çözmek mi istiyorsunuz?

Yapılması gerekenler çok açık:

Yargıyı siyasetin gölgesinden çıkarın.

Özgürlükleri keyfi kararlarla daraltmayın.

Demokrasiyi güçlendirin.

Temel hak ve özgürlükleri sağlam güvencelere bağlayın.

Ve unutmayın.

Adalet varsa güven vardır;

Güven varsa huzur vardır;

Huzur varsa kalıcı barış da mümkündür.

Yoksa daha çok komisyonlar kurulur, raporlar hazırlanır. Ama netice elde edilemez.

Üstelik özellikle dikkatinizi çekmek istiyorum ki, ortada büyük bir garabet var:

Bu raporun altında imzası olan siyasi partilerin toplam milletvekili sayısı değil yasa yapmak, Anayasayı değiştirmeye bile yetiyor; 400'den fazla milletvekili var bu siyasi partilerden.

Ancak rapor, birilerine tavsiye cümleleriyle dolu.

Unutmayalım; anayasayı da yasaları yapma yetkisi meclisindir.

Bu raporu hazırlayan siyasi partiler gerçekten sözlerinin arkasındaysa, gelin hep beraber raporda yazılanların gereğini bu yüce meclisin çatısı altında hemen yapalım.

Rapor "şunu tavsiye ederiz, şunu temenni ederiz" deyip duruyor. Altındaki siyasi partilerin toplam milletvekili sayısı 400'ün üzerinde.

Ancak herkes biliyor ki, siz hangi raporu yazarsanız yazın, hangi yasayı çıkarırsanız, iş dönüyor dolaşıyor, uygulayıcılara geliyor.

İşte o uygulayıcıların tamamını yöneten, yönlendiren yürütme ergidir, yani Sayın Cumhurbaşkanıdır.

Bugün ülkemizde, yürütme ergi, yasama organı olan meclis, yargı tamamen tahakküm altına almıştır.

Eğer birileri diyorsa ki "Yok, öyle değil, ülkede güçler ayrımı var." E o zaman hadi hodri meydan. Buyurun, raporun gereklerini yapalım.

Niye yürümüyor? Niye meclis adım atamıyor?

İşte komisyonlar burada değil mi? Bu binanın çatısı altında bütün komisyonlar var.

Genel kurul salonu şuradan elli metre uzaklıkta.

Meclis istese, bağımsız bir irade ortaya koyabilse bunları yapamaz mı?

Mesela Meclis, Şerafettin Can Atalay kararının gereğini yapamaz mı? Hemen bugün yapabilir.

Veya İçişleri Bakanı kayyımları geri çekemez mi? Bugün çekebilir.

Adalet Bakanı yargıya dönüp üst mahkeme kararlarına, Anayasa Mahkemesi kararlarına "Uyun arkadaş." diyemez mi? Diyebilir.

Peki, bunlar oluyor mu? Olmuyor.

Niye?

Çünkü tek bir kişi bütün sistemi kilitlemiş durumda.

Bu raporda yazılanların gerçekleşmesi için, iktidarın samimi bir irade ortaya koyması gerekiyor.

Oysa henüz bu iradenin hiçbir emaresi yok.

Her şeye rağmen, şunu açıkça ifade etmek isterim:

Biz dün neredeysek bugün de oradayız.

İktidarın durumunu yeni öğrenmedik. Gayet iyi de farkındayız ve buna rağmen biz tarihi sorumluluğumuzun, ahlaki ve vicdani sorumluluğumuzun yerine getirmeye devam edeceğiz.

Sürece katkı vermeye de devam edeceğiz.

Ancaak; yanlışla yanlış, doğruya doğru demeyi de ihmal etmeyeceğiz.

Çünkü biz, barıştan da, adaletten de, demokrasiden de asla vazgeçmeyeceğiz.

Değerli Arkadaşlar;

Kamuoyuna yansıyan “Casperlar” adlı silahlı suç örgütü soruşturmasında çok çarpıcı bir detay ortaya çıktı.

Biliyorsunuz, bunlara “yeni nesil çeteler” deniliyor.

Aralarında polis memurlarının, bir zabıt kâtibinin ve bir gümrük muhafaza memurunun da bulunduğu toplam 14 kamu görevlisi, suç örgütüne yardım ettikleri ve adli kayıtları sızdırarak haksız menfaat sağladıkları iddiasıyla tutuklandı.

Ülkenin ne hale geldiğini görüyorsunuz...

Bir suç örgütünün kamu görevlileriyle irtibat ve menfaat ilişkisine girdiğinin tespit edilmesi, yargı ve kolluk açısından çok vahim bir durumdur.

Kamu görevi yürüten kişiler, bir suç örgütünün hiyerarşisi içinde hareket etmişse, burada yalnızca bireysel bir yozlaşma yoktur arkadaşlar;

Burada artık kurumsallaşmış bir güvenlik zafiyeti vardır.

Burada devletin içinde olup, devlete karşı suç işleyen bir yapı vardır.

Burada kamu düzenine ihanet vardır.

Daha önce acı tecrübelerle yaşadık, gördük;

Devlet yönetimi, bu türden sızmaları kaldırmaz, kaldıramaz.

O yüzden sorulması gereken sorular açık:

Bu kamu görevlileri hangi mekanizmalar üzerinden bilgi paylaştı?

Sistemde bu tür yetki suistimallerini önleyecek denetim mekanizmaları niçin zamanında alarm vermedi?

Özellikle dikkatinizi çekmek istiyorum:

Bu tür örgütler hem bürokrasiyle, hem de siyasetle ilişki içinde işlerini yürütürler.

Siyasetin de bir ayağında olmadığı bir yapının varlığını sürdürmesi, bir suç örgütünün varlığını sürdürmesi mümkün olmaz. Anında ipini çekerler.

Çünkü bu örgütler, bürokrasi ve siyasetle beraber o meşhur üçgenin oluşmasıyla ancak hareket edebilirler.

Taa Susurluk vakasını hatırlıyorsunuz, değil mi? Bir kazada ortaya çıkan suç örgütü, bürokrasi, siyaset üçgeni bir binek otomobilin içinden çıktı.

İnsan sormadan edemiyor:

Acaba bu örgütün siyaset ilişkisi hangi kanallardan nasıl işlemektedir?

Bu gördüğümüz buz dağının sadece suyun üstünde görünen kısmı mıdır?

Başka kurumlarda da benzer sızmalar var mıdır?

Bu soruların varlığı bile başlı başına bir güven krizidir.

Meksika’da yaşananları hepimiz takip ediyoruz.

Yıllardır devlet ile çeteler arasında bir savaş var, değil mi?

Ama bu savaşı zorlaştıran ne? Çetelerin bizzat devletin içerisinde yapılmış olmalarıdır.

Uyuşturucu kartelleri öylesine güçlenmiş ki, bazı bölgelerde devlet kurumlarından daha etkili hâle gelmişlerdir.

Operasyonlar yapılıyor. Kartel liderleri yakalanıyor, öldürülüyor.

Ama sonra ne oluyor?

Bir başkası çıkıyor, kaldığı yerden aynen devam ediyor.

Suç bitmiyor, suç örgütü bitmiyor.

Çünkü konu bir ismi yakalamak değil;

Konu, o yapıyı besleyen zemini topyekûn ortadan kaldırabilmek.

Eğer Türkiye’de de bu tür örgütler içeriden destek buluyorsa, eğer bir şekilde korunuyor ya da görmezden geliniyorsa, ki başka türlü mümkün değil, o zaman sorun sandığımızdan çok daha derin demektir.

Tam da bu sebeple, bu mesele mutlaka ciddiyetle ve şeffaf biçimde araştırılmalıdır.

Sonu nereye uzanırsa uzansın, kimlere dokunursa dokunsun, gerçek ortaya çıkarılmalı; hukuk herkes için eşit şekilde işletilmelidir.

Değerli arkadaşlar,

Gazze’de tam iki yıl süren bir soykırımına şahit olduk.

Mescidi Aksa’ya yönelik saldırılar hız kesmeden devam ediyor.

Batı Şeria’da, Yahudi yerleşimcilerin saldırıları ilk günkü gibi; aynı pervasızlıkla, aynı cüretle, aynı acımasızlıkla devam ediyor, dur durak bilmiyor.

Kısacası: Filistinlilerin dertleri, sorunları; yaşamda kalma mücadeleleri ortada, hâlâ sahiplenilmeyi bekliyor.

Gazze’de 70 binden fazla insan hayatını kaybetti.

Tam bir vahşet, tam bir insanlık suçu.

Yapıların yüzde 90'ı kullanılamaz hale geldi.

Bu sebeple ateşkes, işlenen suçların cezasız kalması anlamına gelmez, gelmemelidir, gelmesine müsaade edilmemelidir.

Bize düşen sadece Filistinlilerin yanında olmak değil, soykırımının unutulmamasını, sorumluların gerekli cezaları almasını sağlamak da olmalıdır.

Netanyahu'nun dünya kamuoyuna meşru bir aktör olarak tekrar sunulmaya çalışıldığı hiçbir platforma Türkiye destek vermemelidir.

Nihai hedef olan iki devletli çözümü ileride riske sokacak her türlü girişimin karşısında Türkiye kararlılıkla durmalıdır.

Odağın Gazze'de olduğu bugünlerde, Batı Şeria'da olanlar göz ardı edilmemeli, Kudüs'te, Batı Şeria'da yaşayan Filistinli kardeşlerimizin durumu çok yakından izlenmelidir.

Ahlaki, hukuki, insani hiçbir sınır tanımayan İsrail yönetiminin üzerindeki baskının bir an bile gevşemesine izin verilmemelidir.

İşte birkaç gün önce o hadsiz büyükelçinin ifadelerini duyduk. Bugün bırakın iktidarı, bir muhalefet liderine soruyorlar büyükelçinin ifadelerini. Diyor ki: "Haklı, bizim için İsrail'in sınırları Kutsal Kitap'ta yazan sınırlardır." diyor.

Biz Netanyahu, Netanyahu diyoruz... Muhalefet farklı bir zihniyette değil, arkadaşlar.

Eğer bunlar gerçekten uluslararası kamuoyunun sağlam ve tavizsiz bir baskısı altında tutulmazlarsa, her türlü şımarıklığa, her türlü hadsizliğe cüret edecek kadar büyük bir sorumsuzluğun, büyük bir suçun içine rahatlıkla akıp gidebilirler.

Çünkü yaptıklarına "Ne yapalım, dinimizin gereği" deyip bir kılıf da uyduruyorlar.

Onun için çok çok uyanık olmak zorundayız ve bütün İslam dünyası olarak ve özellikle de bölge ülkeleri olarak sınıksız kenetlenmeli ve bunlara göz açtırmamalıyız.

Yakın tarihimiz defalarca ispat etmiştir ki; Suudi Arabistan'ıyla, İran'ıyla, Mısır'ıyla, Türkiye'siyle, bütün bölgedeki İslam ülkeleriyle ne zaman ki tam bir yüzde yüz kenetlenme olmuştur, Amerika'sı da İsrail'de geri adım atmıştır.

Ama bölge ülkeleri arasında azıcık bir gevşeklik, azıcık bir boşluk olduğu anda da o boşluklardan girip, bölüp parçalayıp kendi emelleri doğrultusunda bunlar hareket etmiştir.

Gerçekten çok dikkat etmemiz gereken dönemlerden geçiyoruz.

Tarihi dönemlerden geçiyoruz ve asla boşluk bırakmamamız gereken dönemlerden geçiyoruz.

Değerli Arkadaşlar,

Geçtiğimiz günlerde TÜİK 2025 yılı sonu itibariyle işgücü istatistiklerini yayınladı.

Türkiye’de 15–34 yaş grubunda tam 24 milyon insanımız var.

Şöyle bir 34 yaş altını genç olarak tanımladığımızda tam 24 milyon genç nüfusumuz var.

Ve bu nüfusun 6,5 milyonu ne eğitimde ne istihdamda. 6,5 milyon insan.

Bu gençlerimiz ne üretiyor, ne de öğreniyor.

Çünkü eğitimde de değiller, işte de değiller

Sistemin tamamen dışında kalmış durumdalar.

Oran tam %27.

Bakın, 15-34 yaş arası.

%27’si okulda da değil, işte de değil.

Üstelik bu oran, son 4 yılın en yüksek seviyesinde.

Gittikçe artıyor yıldan yıla.

Ve Avrupa ortalamalarının da OECD ortalamalarının da çok daha üstünde bir oran görüyoruz.

Peki bu gençlerimiz ne yapıyor?

Sabah kalkıp işe gitmiyorlar.

Bir okula devam etmiyorlar.

Bir sınava hazırlanmıyorlar.

Fırsatların olmadığı, liyakatin görmezden gelindiği, ekonominin güven vermediği bir düzende, kendilerine bir çıkış yolu arıyorlar.

Ve maalesef...Kolay para kazanma vaadiyle suç örgütlerinin ağına düşebiliyorlar.

Kısa yoldan kazanç hayaliyle sanal kumar ve bahis bataklığına saplanabiliyorlar.

Bazen soruyorum gençlere: "Ne yapıyorsun, ne iş yapıyorsun?" diye. "Ben kripto para yatırımcısıyım." diyor. Artık üç beş kuruş kripto para almış, telefonun ekranından izliyor. Yatırdığım para bugün kaç lira olmuş, kaç dolar olmuş diye. Bu.

Çünkü umut zayıfladığında, gençlerin kapısını yanlış insanlar çalabiliyor...

Durum gerçekten çok vahim arkadaşlar, çok vahim.

İktidardakiler!

Sizlere sesleniyorum:

Bu memleketi ne hale getirdiniz yahu?

Gençleri çaresizlikle baş başa bıraktınız.

Oysa sizin göreviniz gençleri suçla değil, üretimle buluşturmaktır;

Göreviniz gençleri çetelerle değil, istihdamla buluşturmaktır; gençleri umutsuzlukla değil, fırsat eşitliğiyle buluşturmaktır.

Siz unutmuş olabilirsiniz. Ama biz unutmadık.

Devlet; gençlere her konuda fırsat eşitliği sağlamak zorundadır.

Devlet; çalışan, gayret eden herkese, alın terinin karşılığını alacağı bir ortam oluşturmak zorundadır.

Bizim mücadelemiz tam da bunun için.

Çünkü gençliğini kaybeden bir ülke, yolunu-yönünü kaybeder.

Son on yıla şöyle bir baktığımızda açıkça görüyoruz:

Bugünkü bu iktidarın gençlere evet, bir gençlik borcu var.

Umudu törpülenen, hakkı yenilen, torpil duvarına çarpan milyonlarca gence, bir gençlik borcu var.

Biz bunun farkındayız.

Ve bu gidişe “dur” demek için şu an buradayız.

Gençlerimizin hayallerini yeniden ayağa kaldırmak için buradayız, hep beraberiz.

Onları üretimle, bilimle, teknolojiyle, sanatla buluşturmak için buradayız, bir aradayız.

Herkes için adil işleyen bir düzen kurmak için buradayız.

Hiç kimse umutsuzluğa kapılmasın... İnanın endişeye mahal yok.

Bu kâbus geçip gidecek.

Türkiye’yi gençlerle birlikte yükselteceğiz;

Onların enerjisiyle büyüteceğiz, onların aklıyla güçlendireceğiz.

Ve bu ülkeyi, gençlerin yeniden hayal kurabildiği bir ülke haline getireceğiz inşallah.

Değerli Arkadaşlar,

Geçtiğimiz günlerde bir bakan, bir ailenin evine iftara gidiyor.

Ama yalnız gitmiyor.

Yanında Cumhurbaşkanı’nın büyük bir reklam afişini de götürülüyor.

Fotoğrafları hepiniz gördünüz.

Düşünün...

Bir ailenin evi... Bir iftar sofrası.

Ama o sofraya, siyasi bir pano eşlik ediyor.

Yani milletin sofrası tam bir propaganda karesine dönüştürülüyor.

Devlet ile partiyi ayırmayan, kamuyu kişisel vitrine dönüştüren, manevi değerleri bile siyasi malzemeye indirgeyen bir anlayışın herhalde gayet güzel bir temsiliydi o resim.

Siyasette çürüme dediğimiz şey tam da budur.

İktidardakilere sesleniyorum:

Bir ülkeyi ayakta tutan ahlaki zeminidir. Adalet duygusudur. Güven hissidir.

Eğer bu zemin aşınırsa, en büyük hasarı gelecek nesiller görür.

Bizim itirazımız bir afişe değil... Bizim itirazımız bu zihniyete.

Ülkenin ekonomisini batıran, milleti perişan eden, bunu da sözüm ona kendilerinin yoksul duruma düştüğü ailelerin sofrasına oturup arkaya reklam panosu asanlara özellikle seslenerek söylüyorum.

Ama herkes şunu bilsin:

Bu ülkenin vicdanı hâlâ diri;

Bu milletin kalbi hâlâ temiz;

Bu toprakların mayası hâlâ sağlam.

Biz, değerlerimizi savunmaktan vazgeçmeyeceğiz.

Samimiyeti yeniden bu ülkenin ortak dili yapacağız.

Ve hep beraber umudu büyüteceğiz.

Çünkü bu ülke, gösterişle değil; ancak adaletle ayağa kalkar.

Bu ülke propagandayla değil; güvenle güçlenir.

Bozulan güveni onarmak için, aşınan değerleri yeniden ayağa kaldırmak için, devleti yeniden milletin devleti yapmak için...

BİZ BURADAYIZ.

Gençler için buradayız.

Emekliler için buradayız.

İşçi, memur, esnaf, çiftçi, sıkıntı çeken herkes için buradayız.

Sessiz olanların sesi olmak için buradayız.

İnşallah başaracağız.

Hep birlikte Türkiye’yi yeniden ayağa kaldıracağız.

Allah’ın izniyle, milletimizin duasıyla, sağlam adımlarla yürümeye devam edeceğiz.

Tüm bu duygular içerisinde, hepinizi tekrar saygıyla sevgiyle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun,

Allah’a emanet olun diyorum.